

26.01.2016.

Ladislav Babić

Izbjeglička crvotočina

Ministarstvo čistunstva jedne "postkomunističke" zemlje nastale raspadom bivše države, našlo se u gabuli odlukom svoje negdanje svjetskoratovske saveznice da ograniči prihvat bliskoistočnih izbjeglica. Raspoloženje gospodara svijeta proteklih nekoliko vijekova – bijelih kršćana, uglavnom katoličke i protestantske konfesije – toliko se okrenulo protiv tamnoputih (što je najbolji indikator njihova đavoljeg poroda!) egzilanata zbog bijega iz rata koji su drugi pokrenuli, da je njihova šefica – "radi očuvanja narodnih interesa" (gdje se pod narodom smatraše "odvajkada" prisutno, iskonskim genima nafilano stanovništvo rečene države) – morala poduzeti rečeni korak. Uostalom, mnogo lakši i jeftiniji negoli višegodišnje mjere obrazovanja s krajnje neizvjesnim ishodom. Spomenuta im saveznica, desetljećima vukući krimen kojeg su nastojali izbrisati sve žešćom negacijom istoga, u pametnijih stvorova izazivajući upravo suprotni efekt, našla se u klopki. Deseci hiljada izbjeglica kojih se – dičeći se vlastito humanošću – ubrzano rješavala transferom u zemlje manje optećene negacijom vlastite povijesti (poput one čiju šeficu spomenusmo), odjednom se nadoše u "maloj zemlji za velike probleme", ograđeni žilet žicama s istoka, zapada, sjevera i juga.

Neke iznimne metode rješavanja te - mimo vlastite volje zarobljene - gamadi, na putu traženja bolje budućnosti, iz kojekakvih kvazihumanističkih razloga bijahu neostvarive, s obzirom da se državno vodstvo grozilo licemjernih podsjećanja od strane državnika poviješću podjednako opterećenih zemalja, na vlastitu neslavnu prošlost. Još manje, na moguće postupke takve vrste u sadašnjosti. Tako se nađoše na istom prostoru dvije vrste zarobljenika – jedni okruženi žilet žicama i drugi, neodlučnošću nalaženja rješenja, koje je nestrpljivo domicilno stanovništvo sve više poticalo, potkrepljujući zahtjeve povremenim egzekucijama pridošlica. Vladin kabinet, uz prisustvo šefice države (zbog uznapredovale ženske ravnopravnosti, vodstvo država sve su više preuzimale patrijarhalnim nazorima maskulinizirane osobe slabijeg spola), preznojavao se na svojim sjednicama sazvanim radi pronalaženja rješenja kojeg se nije naziralo ni na horizontu njihovih misli. A rješenje koje se traži "miljama" daleko, obično vreba iza prvog ćoška!

Ostvarenjem nezavisnosti spomenute države, unatoč sirotinjskog budžeta za znanost, nauka je naprosto bujala. Ne bijaše područja na kojem nisu ostvarivani revolucionarni (riječ koju, doduše, žitelji nisu pretjerano obožavali) dosezi, krčeći put čovječanstvu u neizvjesnu budućnost, ali izvjesno rješenje problema koji je tištio ne samo vladajuću elitu. Desilo se tako da je ministar znanosti jednog dana zalutao na fizikalni institut, te se raspitujući za najkraći mogući način prekidanja neplanirane posjete, naletio na genijalnog L-a, misleći doduše da je portir koji će ga uputiti prema izlazu. Spomenuti lumen, predstojnik "Odjela za temporalna istraživanja", tijekom razjašnjavanja ministrove nehote zabune (zar ste očekivali da lično poznaje sve genijalce svoje domovine?) - uz kapučino u institutskom kafiću - upoznao je gosta s najnovijim vrhunskim otkrićem, koje je ovaj namah, na licu mjesta proglasio državnom tajnom. Mada neopterećen klikerima u svom centralnom procesoru, onaj pragmatični odmah mu je proradio, te je već na idućoj sjednici vlade iznio rješenje zakučastog problema izbjeglica; rješenje koje se odlikovalo višetrukou korisnošću.

"Gospođo predsjednice, gospodo premijeri i prijatelji ministri, podrazumijeva se – također gospoda. Ukratko ću izložiti vrhunsko višeznačno rješenje problema nakoćene gamadi, pardon – izbjeglica – koji opterećuju naš državni proračun i iskonski svjetonazor pučanstva. Radi se o otkriću našeg znanstvenika, odmah stavljenog pod prismotru službi bezbjnosti kako mu ne bi slučajno palo na um da ga podijeli sa takozvanom kozmopolitskom naučnom zajednicom, inače - kao što nam je svima poznato - komunjarima najgore vrste."

Nastavljajući prilično dosadno, i što da se lažemo, većini prisutnih sasvim nerazumljivo izlaganje (praćeno i autoru nerazumljivim terminima, poput crna rupa, crvotočina ili zakrivljenost prostorvremena) kojega ćemo poštediti čitatelje, obavijestio ih je o pronalasku i stabilizaciji temporalnog tunela – prokopa kroz tkivo prostornovremenskog kontinuuma u prošlost! Kako je svaki pronalazak djelo genija, a način upotrebe još većega – namah je izložio svoj maestralni plan rješenja problema koji je tištio državu. Centri za registraciju i reregistraciju, bit će izravno povezani s ulazom u spomenuti tunel (nevidljiv oku, naravno) i spomenuti oskvrnitelji naše vjekovne kulture i civilizacije izravno će se transportirati u prošlost! Ali, i tu dolazi do izraza do tada nezamijećeni inovativni gen čelnika obrambenog resora, ne u bilo koji njezin segment, već onaj dio u kojem su komunjare zatirale naš narod! *"Možete zamisliti njihovo zaprepaštenje"* – trijumfalno je poentirao ministar – *"kad 'niotkuda' nahrupi desetke tisuća ovih degenerika, i kaos koji će pritom nastati. Kaos koji će rezultirati, s obzirom na promjene koje će neizostavno determinirati drukčiju sadašnjost, prijevremenom propašću totalitarnog režima i slobodom našeg vjekovno ponižavanog naroda!"*. Neću opisivati ionako neopisivu euforiju nastalu kod prisutnih (a posebno ministra iz resora čistunstva) kad su uspjeli shvatiti izuzetnost kolegine zamisli, već prelazimo s riječi na djela. Što će reći, ono što je rečeno, u najkraćem roku bi učinjeno.

Samouvjerenom mentalnom anticipatoru tako izmjenjene budućnosti, jer shvatili ste – riječ je o običnom SF-u – odmah je jasno zašto je rezultat izvedenog plana bio (štimunga radi, ostanimo pri subjektivnom realitetu doživljaja) prava katastrofa za domoljubne vlastodršce i gomilu njihovih izbornih adeptata. Što, naravno, s obzirom na promijenjeni futur, oni nikada nisu spoznali. Nakon prvog šoka navalom inoputenih pridošlica iz "onostranstva" – nećemo tajiti, praćeno nizom neljudskih postupaka spram njih – prevladala je u tada neraspadnutoj državi neizmjereno humanističkija paradigma slobode, bratstva, jednakosti i samoupravljanja od demokratskih floskula kojima je kapital zatrpavao nedoučeni narod, popularno zvan ovcama. Tim prije što su sad već dvostruki egzilanti – sa vlastitog prostora i iz svog vremena – izvjestili nedobrovoljne domaćine iz kakve budućnosti su, mimo volje, bačeni u prošlost. Geni koji ispunjavaju ljudsko biće pojma nemaju jel' ono komunjara ili antikomunist, te i među prvima postoje genijalci nedovoljno shvaćeni od suvremenika. Spoznavši kako, ne fizikalni zakoni već ljudska imaginacija i etika određuju sadržaj i karakter društva, imajući na uvid bezbrojna svjedočenja bliskoistočnih temporalnih putnika u kojima su vidjeli samo ljude bez nevažnih dehumanizirajućih konotacija, utjecali su na političku promjenu kursa vladajućih spram radikalnog otklona od totalitarističkih tendencija, budimo objektivni – ionako manje prisutnih u ovoj no u tek formalno srodnim državama. I tako je, uzajamnom interakcijom genijalnog domoljubnog znanstvenika, poduzetnošću fašistoidnog ministra njegove vlade, svjedočanstava temporalnih putnika, shvaćanja suštine općeljudske paradigme koju je prošlost izdala, i mašte pisca ove skaskaske, ostvarena eonska težnja ljudske vrste. Socijalizam.

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>